

Aras Onur ile Söyleşi

TED Ankara Koleji Mezunları İzleme ve Mezunlarla İletişim Komitesi adına Edebiyat Öğretmenimiz Ümit Dönmez'in çağrılısı olarak okulumuza gelen Şair Aras Onur'la Söyleşi'nin Ardından

Doğallığıyla, içtenlik ve samimiyetiyle belki de en önemlisi yol gösterici kimliğinin derinlerine yerleştirdiği TED Ankara Koleji'ndeki anıları ile; benim de en 'özel an'larımın konuklarından birisi Aras Onur.

Bir söyleşi lise konferans salonunda, Aras Onur koltukta, yürekler ayakta, tüm öğretmenlerin mezun ettikleri öğrenciyi salonda görmelerinden ötürü oluşan gözlerindeki gurur, damla damla düşmekte zemine adeta. Bana kalırsa öğretmenliğin beraberinde getirdiği egodan ayrılmış mutluluklar var bu gururun ardında; öylesine saf, öylesine korunaksız. Aras Onur da Koleji'deki anılarını anlatarak başlıyor konuşmasına, öğretmenlerimizin içindeki o katkısız ruh hallerini duyumsayarak bir tarafta.

Öğrencilik yıllarındaki anılarından söz ederken kurduğu öyle tümceler var ki Aras Onur'un; kalbim "Ben kefilim!" diye bağıyor derinlerden. O dönemlerde TEDEVİRİM gazetesinde başlayan yazma serüveniyle, Koleji'nin kendisine katkıları ve yaşattıkları için teşekkürlerini dile getiriyor ardından. "Herkesin deneyimi kendine tabi ki ama ben TED'den ilk ayrıldığımda sudan çıkmış balığa döndüm. Buradan çıkıp bir şeyler yapmaya çalıştığım zaman hayatın aslında bu yuva kadar güllük gülistanlık olmadığını anladım. En önemlisi her şeyi istediğimiz gibi eleştirip, istediğimiz gibi konuşmadığımızı; aslında doğrunun da bu yalnızca bana ait olmadığını fark ettim. Hayatın tek bir penceresi yok, bu maraton çok pencereli. O nedenle karşı taraftan baktığınızda çok başka şeyler görünebiliyor. Belki de

anlaşılması gereken birilerinin aslında sizin bilmediğiniz şeyleri bildiğinizi de varsaymanızdır.” diyor. İyi ki de diyor; yürekler kıpırdanmaya başlıyor, sözler suskun. Zaten bu derinliğin üzerine pek de bir şey demeye gerek kalmıyor.

Anılar sahneden iniyor, perde kapanıyor; sıraya edebiyatla şiirin valsine geliyor, ve sönüyor ışıklar, ardından aşkın dansı başlıyor. O kadar garip ki hayat; bir düzenin içine doğuyoruz sonrasında ya yeni bir dünya inşa ediyor ya da o düzenin içine sokulmaya çalışıyoruz. Dikkat edilmesi gereken ise yeni düzenin tuğlalarını bir bir koyarken nereye temel attığımızı da unutmamak. İşte bu yüzden seçtiğini yazmayı dile getiriyor Aras Onur; insanların hayatına sözcükler ile dokunmayı.

İlk şiir kitabını yayımladığında lisede olan Aras Onur; şiire olan sevgisinin aşka dönüşmesinde edebiyat öğretmeninin ve okulunun ve içinde bulunduğu kültürel ortamın etkisini ve önemini dile getiriyor. O an anlıyorum ne kadar güzel bir yuvaya, okula sahip olduğumu. Çünkü bana kalırsa insanın dönüp de her koşulda; yaşadıkları ve yaşadıklarıyla, doğrusuyla yanlışıyla ne olursa olsun her koşulda kabul edilebileceği bir yuvaya sahip olduğunu bilmesi kadar güven veren bir duygu yok yeryüzünde; bu duygu uzunca bir süre de kapımızı yoklamayacağı benziyor.

“Şair, kendi şiirini sesli okumamalı.” diye ekleyen Aras Onur; ‘şiirle var olma’ düşüncesine pek de katılmadığını, fakat şiirin de hayatının büyük bir kısmını etkisi altına aldığını belirterek şiire âşık olduğunu kanıtlıyor bir kere daha, tüm salonun huzurunda. Çünkü Aras

Onur’a göre her duygunun istediği tek şey var bizden; farkında olabilmek, farkına varabilmek. “Şu anda ben o kadar kızgınım, sinirliyim...” diyebilmeli insan; o duyguyu tanıyıp da bir yerlere kondurabiliyorsa insan, kendi kendine o duygu sizin benliğinizi ele geçirmek için savaş vermektен vazgeçiyor; artık kırgınlıkla, kıskançlıkla hareket etmiyorsunuz. Aslında böylece de kendi uçurumlarınıza bakıyor, çukurlarınızı tanımaya başlıyorsunuz. Şiir, tiyatro, roman yazarken her birinin altını kurcaladığı farklı bir duygu var ve yazar, -şair kendisini öyle ifade etmeyi tercih ediyor- bu açıdan bakıldığında şiir üzerine konuşabilmek daha anlamlı hale geliyor. Çünkü var olan kişi değil aslında; duygular, duygularımız. Bu duyguları içimizde biriktirmemeye başlayınca, tortu bırakamıyor; kendimizden etrafa bir şeyler dökmek istiyoruz. Bu bağlamdaysa edebiyat var olmak demek, Aras Onur için varoluşsal savaşın ötesinde kendini ifade edebilmek.

“Elbet zordur şiir okumadan şiir yazabilmek; çünkü şiir kendi kendini büyüten, kendi kendini yoğuran ve pişiren bir yazınsal alan. Kendi çukurlarınızı kendi şiiriniz içinde bulamazsak eğer, başkasının çukurlarına tercüman olmanız pek de olağan değil. O duyguları içselleştirip ortaya çıkarabilmek için; o yollardan geçmiş olmak gerekir.” diyerek yavaştan kapanışa doğru geçiyor şair Aras Onur.

Benim söyleşiden kendime kattığımsa; insan kendi içine ne kadar yolculuk ediyorsa; o kadar özgürleşiyor hayatta. Karamsar durumlarda koşacağım şiirlerin şairi, yüreğinin sıcaklığını kendi yüreğimde hissettiğim girift şair. Teşekkürler Aras Onur, teşekkürler.

Kalem İzleri

Kültür, Edebiyat Dergisi

Sahibi

TED Ankara Koleji Vakfı adına
Ahmet Ziyaettin Çörtoğlu

Adres

TED Ankara Koleji Vakfı Okulları
Taşpınar Mah. 2800. Cad. No:5
İncek / ANKARA
Tel : (0312) 586 90 00

Derleyen ve Yayına Hazırlayanlar

Ayşe Ümit Dönmez
Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

Levent Toprak

Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

Kapak Resmi

Selen Çakmak, Deniz Kesim,
Balca Dizdar 11-Z

Kapak Resmi ve Görseller

TED Ankara Koleji Vakfı Özel Lisesi
Öğrencilerine aittir.

Katkılarından dolayı Görsel Sanatlar
Zümresine teşekkür ederiz.

Tasarım / Uygulama / Baskı

OFSET FOTOMAT
İvedik Organize San. Sitesi
24. Cad. 2271. Sok. No: 17
06370 İvedik / ANKARA
Tel: 0(312) 395 37 38

